

Den sedmý (14. 7. 2023)

Na Libora je spolehnoutí. Přesto po probuzení jsem nervózní. Jde vše podle plánu? Vnitřně se uklidňuji, že kdyby tomu tak nebylo, určitě bych dostal zprávu. V duchu si říkám, jak fantastický komunikační nástroj je systém Internetu a GSM. Určitě to přináší i nějaké problémy. Vlastně i odcizení. Pokud člověk sleduje jen spolucestující ve vlaku, pak je to hrůza. O čem ty lidi si stále posílají ty zprávy? Co hledají stále na tom Internetu? Na druhou stranu však při jakémkoliv problému, mám sebou velice silný komunikační prostředek. Obávám se, že i systém komunikace přes převaděče už se nikdy nepostaví na nohy. Pokud to člověk poslouchá, tak většinou to již nemá nic společného se sebevzděláváním. Převaděčové stálíce spíše se předvádějí a systém „Když mluvím já, nemůže mluvit druhý“, jim silně vyhovuje. I digimódy jsem odložil. Nevidím v tom nic použitelného. Je to dublování daleko lepší a profesionální síť GSM. Tedy kromě techniky, už mne to nezrušuje. Ale, to je jen můj zvrhlý názor. Třeba stále to někomu něco dává (třeba ty hektopascal). Hlavně prosím nikdy nespolehejte na nějaké záchranné služby (ARES) a podobně. Podle mých zkušeností by Vás to mohlo zahubit. Kdyby se stal nějaký těžký problém, kdyby se toto rozpadlo, pak si dovedu představit okamžitou náhradu něčím jiným, na co vlastně každý den trénuji. Během chvilky by to zcela živelně nahrazovalo vše, co naše HAM věci umí.

Koukám na teploměr a zjišťuji, že dnes byla minimálka pod 8C. Chybí mi chemie a tak raději ani nesnídám. Každá složka sacharidu, která nemusí do těla, je v tomto případě dobrá. Kolem osmé hodiny to nevydržím a volám Janě, zda se tam již Libor stavoval. Jsem ubezpečen, že ano. Přemýšlím nad tím, kolik času Libor bude potřebovat, aby dosáhl zdejšího QTH. Vychází mi to tak na půl druhou. Bohužel jsem nevěděl, že Libor nemá ještě sbaleno a bude vyjíždět až někdy kolem jedenácté. To se dozvídám až kolem jedné, kdy mi Libor hlásí, že je u Příbrami. Ploužím se po kempu a sleduji nově přichozí. Bez jakéhokoliv varování mi do oblasti mého stanu zajíždí dodávka. Nepozdraví, nepodívá se na mne a začne budovat nějaké ploty. Asi jsem opravdu už dědek. Já když hledám nové místo pro stan, pak se zeptám sousedů, jestli jim nebude vadit, když si tam a tam postavím stan. Tak to vždy bývalo. Pozdravit a navázat kontakt. No ale co je toto? Po postavení plotu z obytnáku jsou vypuštěny dva psi. Nakonec přijíždí ještě třetí dodávka. Paní je tak čtyřicetiletá a připadá mi, že je to matka těch prvních. Tam už navážeme alespoň oční kontakt a pozdravíme se. Staví taky plot (ohrádku pro psa). Pejsek je fenka nějakého loveckého psa. Jdu k ní, a aby řeč nestála, tak povídám: „Konečně budeme mít pokoj od lišky. Ta nás tu terorizuje. Jen psů se bojí. To je fajn, že Váš pes bude venku hlídat, určitě ji nasaje a tak bude klid“. Paní je taková usměvavá. „No to určitě, Fanyňka má vlastní postel a venku by sama nespala“. Pane bože, zase další degradovaní psi, kteří pochází z paneláku a mají svoji postel.

Fanyňka se očividně bojí i mne. Paní mi vysvětluje, že Fanyňka je asi nemocná, protože jí měřila teplotu a má horečku. Asi tady bude muset navštívit veterináře. Tak to jsme to chytli. V tom zvoní telefon a Libor se ptá, na jakém břehu jsme.

Kamaráde, tohle ti nezapomenu. Jsi nejspolehlivější ze všech, které znám. Libora vítám se slivovicí, která už mne moc nechutná. Jak se zdá, tak Liborovi stále HI. Zkouším náhradní klíčky. Fungují...jsem zachráněn. Než si stačíme vše říci, polykám chemii.

Okamžitě Libora táhnu na pivo, vždyť si ho kamarád zaslouží.

14.7.2023 16:27

14.7.2023 17:40

Zachránce – „Klíčník“, Libor OK1DU

Rychle mu pomáhám vybudovat hnízdečko a odcházíme na večeři. Spadl mi kámen ze srdce. Teprve teď jsem zklidněn. Dnes zde u Kotvy má být i nějaká kapela. Libor je kapelníkem souboru „Naběhlá žíla“. Je mi jasné, že by to se mnou špatně dopadlo a tak jdu raději spát. Ještě se však stačíme domluvit na zítřejší společné akci. Libor chce zdolat klasiku, to je Bobík s Boubínem, já zase OKFF-0711, Milešický prales. Tedy téměř shodná trasa. Domlouváme se i na tom, že pojedeme na koloběžkách. Roman se přidává a ten chce přijet na kole až k Milešickému pralesu. Má však nějaké problémy. Dal jsem mu Endiaron, ale on to kombinoval se živočišným uhlím. Tím vlastně zneškodnil účinek Endiaronu. Roman je i tak trochu naměkko, protože dnes byl na pohřbu Karla. Bývalého správce a našeho kamaráda.